

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (Negodīgas komercprakses direktīva), ir jāinterpretē tādējādi, ka nepatiesa informācija, kuru tirgotājs paziņo patērētājam, kā tas ir pamatlietā, ir jākvalificē par "maldinošu komercpraksi" šīs direktīvas izpratnē, lai arī šī paziņošana attiecas tikai uz vienu patērētāju;
- 2) Direktīva 2005/29 ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja komercprakse atbilst visiem šīs direktīvas 6. panta 1. punktā norādītajiem kritērijiem, lai to varētu kvalificēt par maldinošu praksi attiecībā pret patērētāju, vēl ir jāpārbauda, vai šāda prakse nav pretrunā arī profesionālās rūpības prasībām minētās direktīvas 5. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, lai to pamatoti varētu uzskatīt par negodīgu un aizliegtu saskaņā ar šīs pašas direktīvas 5. panta 1. punktu.

⁽¹⁾ OV C 304, 19.10.2013.

**Tiesas (virspalāta) 2015. gada 14. aprīļa spriedums – Eiropas Savienības Padome/Eiropas Komisija
(Lieta C-409/13) ⁽¹⁾**

Prasība atcelt tiesību aktu — Makrofinansiālā palīdzība trešajām valstīm — Komisijas lēmums atsaukt pamatregulas priekšlikumu — LES 13. panta 2. punkts un 17. pants — LESD 293. pants — Kompetences piešķiršanas princips — Institucionālā līdzsvara princips — Lojālas sadarbības princips — LESD 296. pants — Pienākums norādīt pamatojumu

(2015/C 198/05)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – G. Maganza, A. de Gregorio Merino un I. Gurov)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Smulders, P. Van Nuffel un M. Clausen)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji – M. Smolek, J. Vlácil un J. Škeřík), Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvis – T. Henze), Spānijas Karaliste (pārstāvis – M. Sampol Pucurull), Francijas Republika (pārstāvji – G. de Bergues, D. Colas un N. Rouam), Itālijas Republika (pārstāve – G. Palmieri, kam palīdz P. Gentili, avvocato dello Stato), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – M. Bulterman, B. Koopman un J. Langer), Slovākijas Republika (pārstāve – B. Ricziová), Somijas Republika (pārstāve – H. Leppo), Zviedrijas Karaliste (pārstāves – U. Persson un A. Falk), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāve – V. Kaye, kurai palīdz R. Palmer, barrister)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

- 3) Čehijas Republika, Vācijas Federatīvā Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika, Nīderlandes Karaliste, Slovākijas Republika, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste, kā arī Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 274, 21.9.2013.

Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 16. aprīļa spriedums (Bundesverwaltungsgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer/Hans Angerer

(Lieta C-477/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2005/36/EK — 10. pants — Profesionālo kvalifikāciju atzīšana — Pieeja arhitekta profesijai — Kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti, kas nav uzskaitīti V pielikuma 5.7.1. punktā — Jēdzieni “īpaši un izņēmuma iemesli” un “arhitekts”

(2015/C 198/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer

Atbildētājs: Hans Angerer

Pedalojties: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Landesanstalt für Bayern als Vertreter des öffentlichen Interesses

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, kas grozīta ar Komisijas 2009. gada 6. aprīļa Regulu (EK) Nr. 279/2009, 10. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pretendents, kurš vēlas izmantot šīs direktīvas III sadaļas I nodaļā paredzēto vispārējo sistēmu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu atzīšanai, papildus tam, ka viņam ir kvalifikāciju apliecinājošs dokuments, kas nav uzskaitīts šīs direktīvas V pielikuma 5.7.1. punktā, ir jāpierāda arī “īpašu un izņēmuma iemeslu” pastāvēšana;
- 2) Direktīvas 2005/36, kas grozīta ar Regulu Nr. 279/2009, 10. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar jēdzienu “īpaši un izņēmuma iemesli” šīs tiesību normas izpratnē ir domāti apstākļi, kuru dēļ pretendents nav šīs direktīvas V pielikuma 5.7.1. punktā minētā kvalifikāciju apliecinājošā dokumenta, ar nosacījumu, ka šis pretendents nevar atsaukties uz to, ka viņam ir profesionālā kvalifikācija, kas viņam viņa izcelsmes dalībvalstī ļauj strādāt citā profesijā nekā tā, kādā viņš vēlas veikt darbību uzņēmējā dalībvalstī;